

علوم و ارتباطات اجتماعی

کنید، خوب گزارش تهیه کنید و خوب خبر بنویسید یا تیرت بزیند، بلکه بحث محتوا خیلی مهم است. خبرگزاری‌ها همه‌گونه خبر و مطلب مخابره می‌کنند و روزنامه‌نگار باید بتواند حداقل آن خبر را بفهمد. برخی از بررسی‌ها نشان می‌دهد که مقدار زیادی از تلکس‌هایی که توسط خبرنگاران دور ریخته می‌شود، به خاطر آن است که اساساً موضوع، توسط خبرنگار درک نمی‌شود. طبعاً چنین خبرنگاری آن دسته از اخبار را درک می‌کند که خودش می‌فهمد یا دوست دارد که بفهمد. از همین رو روزنامه‌نگاری را می‌توان علمی دانست که باید به همه‌ی علوم دیگر اشراف داشته باشد.

دانشجوی این رشته، درس‌های تئوری و نظری مانند مبانی جمعیت‌شناسی، روان‌شناسی، فلسفه، علم اقتصاد، نظریه‌های ارتباطات اجتماعی و اندیشه‌های سیاسی قرن بیستم را مطالعه می‌کند. هم‌چنین درس‌هایی را که هم جنبه‌ی عملی و هم جنبه‌ی تئوری دارند، مثل اصول و تکنیک‌های تهیه‌ی خبر، مصاحبه، گزارش، روش تحقیق، عکاسی خبری، صفحه‌آرایی و ویراستاری را آموزش می‌بیند.

۲. روابط عمومی

از یک قرن پیش، مدیریت سازمان‌ها، روابط عمومی را بخش بااهمیتی از عناصر مدیریت خود می‌شناسد که برای جلب پشتیبانی گروه‌های خارجی و داخلی سازمان، ناگزیر به بهره‌گیری از تکنیک‌های آن است و می‌پندارد که در شرایط پیچیده‌ی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کنونی، ادامه و استمرار فعالیت‌های سازمان بدون باری گرفتن از آن، مقدور نیست. در واقع روابط عمومی به معنای امروزی آن، بخشی مهم و حیاتی از هر سازمانی است و کارکنان آن باید به مهارت و دانش‌های بسیاری مجهز باشند. از همین رو روابط عمومی به عنوان یکی از دو گرایش رشته‌ی علوم ارتباطات در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور تدریس می‌شود.

انسان قرن بیست و یکم با بشر اولیه، تفاوت‌های بسیاری دارد و باید برای برقراری ارتباط با او، به خصوص ارتباطی بانفوذ و پایدار که با حرف‌ها و تجربه‌های تازه و ناگفته همراه باشد، به هنر و دانش پیچیده‌ی علوم و ارتباطات اجتماعی مجهز بود. این علم امروزه در دانشگاه‌ها و مؤسسات‌های آموزش عالی سراسر دنیا تدریس می‌شود و در کشور ما نیز با دو گرایش روزنامه‌نگاری و روابط عمومی، یکی از رشته‌های گروه آزمایشی علوم انسانی است.

۱. روزنامه‌نگاری

روزنامه‌نگاری قرن بیست و یکم با آنچه در گذشته وجود داشته است، تفاوت بسیاری دارد. روزنامه‌نگاری در قرن گذشته به وسیله‌ی نویسندگان و صاحبان ذوق ادبی به وجود آمد و هنوز هم در برخی از کشورهای عقب‌مانده، روزنامه‌نگاران همان نویسندگان ادبی هستند، در حالی که ذوق و قریحه به‌تنهایی کافی نیست و کسانی که بخواهند در امور مطبوعاتی خدمت کنند، مانند داوطلبان سایر حرفه‌های اجتماعی و حتی بیش از آن‌ها، احتیاج به آموزش و پرورش تخصصی دارند.

آموزشی که در کشور ما در رشته‌ی علوم و ارتباطات، (گرایش روزنامه‌نگاری) داده می‌شود، برنامه‌های آموزشی را طوری تنظیم می‌کند که بیش از ۵۰ درصد درس‌های دانشجویان، در زمینه‌های دیگر متمرکز شود. مثلاً توصیه می‌شود دانشجوی روزنامه‌نگاری، علوم سیاسی بخواند، مقداری روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و هنر بخواند و با سایر زمینه‌هایی که در حرفه‌ی خود با آن‌ها سروکار دارد، آشنا شود. مثلاً درس‌هایی مثل فیزیک، شیمی یا زیست‌شناسی جزو درس‌هایی هستند که دانشجوی روزنامه‌نگاری در آمریکا باید حتماً بگذراند؛ چون روزنامه‌نگاری که می‌خواهد مثلاً با یک پزشک مصاحبه کند باید زمینه‌های پزشکی را بشناسد.

در واقع مسئله فقط این نیست که شما بتوانید خوب مصاحبه